

ข้อบังคับองค์การสวนพฤกษศาสตร์
ว่าด้วย การให้พนักงานไปศึกษาต่อภายในประเทศ
พ.ศ. 2538

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 18 (12) แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนพฤกษศาสตร์ พ.ศ. 2535 คณะกรรมการองค์การสวนพฤกษศาสตร์ ในคราวประชุมครั้งที่ 6/2538 เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2538 ได้ออกข้อบังคับ ว่าด้วย การให้พนักงานไปศึกษาต่อภายในประเทศ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับองค์การสวนพฤกษศาสตร์ ว่าด้วย การให้พนักงานไปศึกษาต่อภายในประเทศ พ.ศ. 2538"

ข้อ 2 ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 บรรดาข้อบังคับ ระเบียบหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้ว หรือที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ 4 ในข้อบังคับนี้

"องค์การ" หมายความว่า องค์การสวนพฤกษศาสตร์

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการองค์การสวนพฤกษศาสตร์

"ผู้อำนวยการ" หมายความว่า ผู้อำนวยการองค์การสวนพฤกษศาสตร์

"พนักงาน" หมายความว่า พนักงานองค์การสวนพฤกษศาสตร์รวมทั้งผู้อำนวยการ

"ศึกษา" หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้ด้วยการเรียน หรือการวิจัยตามหลักสูตรของสถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิชาชีพ เพื่อให้ได้มาซึ่ง ปริญญาบัตร หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ และหมายความรวมถึงตลอดถึงการฝึกฝนภาษา และการรับคำแนะนำก่อนเข้าศึกษา และการฝึกอบรม หรือการดูงานที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หรือต่อจากการศึกษานั้นด้วย

ข้อ 5 พนักงานที่จะไปศึกษา ต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(1) มีอายุไม่เกิน 40 ปีบริบูรณ์ โดยนับถึงวันที่เริ่มเปิดภาคการศึกษาของสถาบันการศึกษาที่จะไปศึกษา

(2) ได้ทำงานให้องค์การมาแล้วไม่น้อยกว่า 6 เดือน โดยนับถึง วันที่เริ่มเปิดภาคการศึกษาของสถานการศึกษาที่จะไปศึกษา

(3) มีพื้นฐานความรู้และคุณสมบัติตามที่สถาบันการศึกษากำหนดไว้

(4) มีความประพฤติเรียบร้อย

สำหรับผู้ที่ขาดคุณสมบัติตามข้อ (1) และ (2) หากผู้อำนวยการเห็นสมควรให้ไปศึกษาให้
เสนอเรื่องเพื่อขออนุมัติจากคณะกรรมการ

ข้อ 6 พนักงานผู้ใดประสงค์จะไปศึกษาในสถาบันการศึกษาใด ให้ยื่นเรื่องต่อผู้บังคับ
บัญชาชั้นต้น เพื่อให้ความเห็นชอบในหลักการก่อนสมัครเข้าศึกษา เมื่อสถาบันการศึกษาดังกล่าวรับเข้า
ศึกษาแล้วให้เสนอขออนุมัติลาศึกษาตามลำดับ จนถึงผู้อำนวยการ

ข้อ 7 การให้พนักงานผู้ใดไปศึกษา ให้พิจารณาถึงความจำเป็นและความต้องการของ
องค์การที่จะได้ผู้มีความรู้ ความสามารถในการศึกษาวิชาที่ต้องการหรือขาดแคลน ทั้งนี้ สาขาวิชา และระดับ
ความรู้ที่จะขออนุมัติไปศึกษานั้น จะต้องเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่องานในหน้าที่ ซึ่งพนักงานผู้นั้นปฏิบัติอยู่
หรือที่ผู้บังคับบัญชาจะได้มอบหมายให้กระทำเมื่อกลับมาปฏิบัติงาน

ข้อ 8 การให้พนักงานลาไปศึกษาต่อ ให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการฯ พิจารณาอนุมัติ แล้ว
รายงานให้คณะกรรมการทราบ และให้องค์การทำสัญญาผูกมัดให้พนักงานที่ไปศึกษาแล้วกลับมาปฏิบัติงาน
ตามแผนงาน หรือโครงการที่องค์การกำหนด เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองเท่าของเวลาที่พนักงานผู้นั้นได้รับ
เงินเดือนระหว่างศึกษา

ข้อ 9 การให้พนักงานไปศึกษา โดยใช้เวลาปฏิบัติงานบางส่วนให้ผู้ว่าราชการฯ มีอำนาจ
พิจารณาอนุมัติให้พนักงานไปศึกษาได้ตามความจำเป็น โดยมีชั่วโมงเรียนไม่เกินสัปดาห์ละ 7 ชั่วโมง และ
จัดให้พนักงานผู้นั้นทำสัญญาทำนองเดียวกันกับข้อ 8

ข้อ 10 การทำสัญญาตามข้อ 8 และข้อ 9 ให้ทำตามแบบและวิธีการที่องค์การกำหนด

ข้อ 11 พนักงานผู้ใดไม่ได้ปฏิบัติตามสัญญาในข้อ 8 หรือข้อ 9 ต้องชดใช้เงินแก่ทาง
องค์การ ดังนี้

(1) สำหรับผู้ไปศึกษาตามข้อ 8 ให้ชดใช้เงินเดือนที่ได้รับระหว่างไปศึกษา และเงิน
ที่ทางองค์การจ่ายช่วยเหลือ กับให้ใช้เงินอีกจำนวนหนึ่งเท่ากับจำนวนเงินเดือน และเงินที่ทางองค์การจ่าย
ช่วยเหลือดังกล่าวให้เป็นเบี้ยปรับแก่องค์การอีกด้วย

(2) สำหรับผู้ไปศึกษาตามข้อ 9 ให้ชดใช้เงินเดือนที่ได้รับ ระหว่างไปศึกษา และ
เงินที่ทางองค์การจ่ายช่วยเหลือคืนแก่ทางองค์การ โดยเฉลี่ยตามส่วนของเวลาที่มาปฏิบัติงาน

ในกรณีที่ผู้ไปศึกษากลับมาแล้วปฏิบัติงานให้แก่องค์การไม่ครบกำหนดตามสัญญา ก็ให้ลด
เงินที่จะต้องชดใช้และเบี้ยปรับตามข้อ (1) และ (2) ลงตามส่วนของเวลาที่ได้ปฏิบัติงานไปแล้ว

ข้อ 12 พนักงานที่จะไปศึกษานอกเวลาปฏิบัติงานและประสงค์จะนำผลการศึกษามาปรับให้ได้รับเงินเดือนสูงขึ้นจะต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้อำนวยการ เกี่ยวกับสาขาวิชาที่จะศึกษาก่อนโดยให้นำความในข้อ 7 มาประกอบการพิจารณา

ข้อ 13 การอนุมัติให้พนักงานไปศึกษาจะอนุมัติให้ครั้งละไม่เกิน 2 ปี ถ้ายังศึกษาไม่สำเร็จ หากมีเหตุผลและความจำเป็นอย่างยิ่ง อาจเสนอขออนุมัติศึกษาต่อไปได้ ทั้งนี้ จะต้องแนบผลการศึกษาที่ผ่านมา เพื่อประกอบการพิจารณาของผู้ผู้อำนวยการด้วย

ข้อ 14 การให้พนักงานไปศึกษา องค์การต้องพิจารณาถึงอัตราค่าจ้างที่มีอยู่ ให้มีผู้ปฏิบัติงานเพียงพอไม่ให้เสียหายแก่งานและต้องไม่ตั้งอัตราค่าจ้างเพิ่ม

ข้อ 15 พนักงานที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษาต่อ ตามข้อ 8 หรือข้อ 9 ให้ได้รับเงินเดือนเต็มในระหว่างศึกษาภายในกำหนดไม่เกิน 2 ปี เว้นแต่ผู้อำนวยการ จะเห็นสมควรให้ขยายเวลาในการศึกษาต่อได้ครั้งละไม่เกิน 1 ปี ตามความจำเป็น

ข้อ 16 พนักงานที่ไปศึกษาระหว่างเวลาปฏิบัติงานโดยมิได้รับอนุมัตินอกจากจะมีได้รับการพิจารณาปรับวุฒิแล้ว ยังต้องได้รับโทษทางวินัยตามควรแก่กรณีอีกด้วย

ข้อ 17 พนักงานที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษาต่อภายในประเทศ ต้องพยายามศึกษาให้สำเร็จโดยเร็วภายในระยะเวลาตามหลักสูตร ซึ่งสถาบันศึกษานั้นได้กำหนดไว้

การไม่ตั้งใจศึกษา เป็นเหตุให้การศึกษาล่าช้าโดยไม่มีเหตุผลสมควร นอกจากจะถูกระงับการให้รับการศึกษาแล้ว ยังต้องได้รับโทษทางวินัย ตามควรแก่กรณีอีกด้วย

ข้อ 18 พนักงานที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษา หากไม่สามารถจะศึกษา ได้ด้วยเหตุผลใดก็ตาม ให้รีบทำรายงานเสนอต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น จนถึงผู้อำนวยการทันที เพื่อกลับมาปฏิบัติงาน
ในระหว่างการไปศึกษา หากองค์การมีความประสงค์จะให้ผู้ไปศึกษากลับมาปฏิบัติงาน ให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติงานทันที

ข้อ 19 เมื่อพนักงานผู้ใดสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติแล้ว ให้รีบทำรายงานผลการศึกษาเสนอต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงผู้อำนวยการ และรายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานทันที

ข้อ 20 ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจระเบียบเพื่อ
ปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกิดขึ้นในการดำเนินการตามข้อบังคับนี้ ให้ผู้อำนวยการเป็น
ผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยของผู้อำนวยการให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ 25 มิถุนายน พ.ศ. 2538

(ศาสตราจารย์ สง่า สรรพศรี)

ประธานกรรมการองค์การสวนพฤกษศาสตร์